

Arrest

nr. 106 415 van 8 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 20/02/2013 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de datum van deze oproeping.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Bovendien

geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de asielpcedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker haalt aan dat zijn adreswijziging nooit werd doorgegeven aan de verwerende partij omwille van het feit dat hij geen advocaat had geraadpleegd en niet op de hoogte was dat hij dit moest doen. Verzoeker betoogt dat het aangetekend schrijven teruggestuurd werd naar de verwerende partij met als reden incorrect adres; de verwerende partij wist bijgevolg op voorhand dat verzoeker niet aanwezig zou zijn. Dit is onredelijk volgens verzoeker die besluit dat minstens zou kunnen verwacht worden van een behoorlijk bestuur dat zij bij de gemeente Morlanwelz zou proberen achterhalen naar waar verzoekende partij zou verhuisd zijn.

2.2. Artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling, bedoeld bij de artikelen 50, 50bis of 51, dient bij zijn asielaanvraag in België woonplaats te kiezen.

Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de vreemdeling die een asielaanvraag indient geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De vreemdeling die een asielaanvraag indient aan de grens zonder te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 2, wordt geacht woonplaats te hebben gekozen op de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, alsook aan de Minister. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost.

De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf.”

Artikel 57/8 luidt als volgt:

“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, kunnen de oproepingen en de aanvragen om inlichtingen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde worden verstuurd naar de in artikel 51/2 bedoelde gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats gekozen heeft bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost.”

Artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt:

“De erkenning of de bevestiging van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden geweigerd aan de vreemdeling die niet voldoet aan de verplichting om in België woonplaats te kiezen of wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft of wanneer de vreemdeling geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door verweerder met aangetekende zendingen van 30 januari 2013 en 12 maart 2013 werd opgeroepen op de door hem gekozen woonplaats: “Grand-Rue 16, 7140 MORLANWELZ” (administratief dossier; stuk 8, verklaring betreffende woonstkeuze van 6 december 2011). De aangetekende zendingen keerden terug naar verweerder met de melding “adres onjuist” en “ontvangt de briefwisseling niet (meer) op het aangeduide adres” (administratief dossier, stukken 2 en 5).

Verzoeker heeft zich niet aangemeld op de in de oproeping voorziene datum. Dat verzoeker geen advocaat had op het ogenblik dat hij zijn adres wijzigde en er niet van op de hoogte was dat hij iedere wijziging van de gekozen woonplaats moest meedelen is geen geldige reden. Uit het niet reageren op een oproeping zonder hiertoe enige overmacht aan te tonen, zoals *in casu*, blijkt dat verzoeker blijk geeft van een desinteresse in de gevoerde asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet.

De commissaris-generaal heeft verzoeker op correcte wijze opgeroepen. Aangezien verzoeker zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, heeft de commissaris-generaal op grond van artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet correct besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na de vaststelling van de correcte toepassing van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet dient niet op de inhoudelijke elementen van de asielaanvraag te worden ingegaan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER